

A zen-buddhista televízió férfibemondónője vagyok, magasságom 171 centi us-
que, mélységem... , putty... putty... putty...

Heaven

Everyone is trying to get to the bar.
The name of the bar, the bar is called Heaven.
The band in Heaven plays my favorite song.
They play it once again, they play it all night long.

Heaven is a place where nothing ever happens.
Heaven is a place where nothing ever happens.

There is a party, everyone is there.
Everyone will leave at exactly the same time.
Its hard to imagine that nothing at all
could be so exciting, and so much fun.

Heaven is a place where nothing ever happens.
Heaven is a place where nothing ever happens.

When this kiss is over it will start again.
It will not be any different, it will be exactly the same.
It's hard to imagine that nothing at all
could be so exciting, could be so much fun.

Heaven is a place where nothing every happens.
Heaven is a place where nothing every happens.

Miközben Pál Athénben várta őket, háborgott a lelke, mert látta, hogy a város tele van bálványokkal. Nap mint nap vitázott a zsinagógában a zsidókkal és a hozzájuk csatlakozott istenfélőkkel; a főtéren pedig azokkal, akiket éppen ott talált. Néhány epikureus és sztoikus filozófus is vitázott vele, akik közül egyesek ezt kérdezték: „Mit akarhat ez a fecsegő mondani?” Mások ezt mondták: "Úgy látszik, hogy idegen istenségek hirdetője", mivel Jézust és a feltámadást hirdette. Ekkor megfogták, az Areopágoszra vitték, és megkérdezték tőle: „Megtudhatjuk-e, mi az az új tanítás, amelyet hirdetsz? Mert, amint halljuk, idegenszerű dolgokkal hozakodsz elő; szeretnénk tehát megérteni, hogy miről is van szó.” Az athéniek és a bevándorolt idegenek ugyanis egyébbel sem töltötték az idejüket, mint azzal, hogy valami újdonságot mond-

janak vagy halljanak. Pál ekkor kiállt az Areopágosz közepére, és így szólt: „Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon vallásos embereknek látlak titeket, mert amikor bejártam és megtekintettem szentélyeiteket, találtam olyan oltárt is, amelyre ez volt felírva: AZ ISMERETLEN ISTENNEK. Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltek, én azt hirdetem nektek. Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban, nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből; hiszen ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent. Az egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette, hogy lakjon a föld egész felszínén; meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs is messzire egyiküktől sem; mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. Ahogy a ti költőitek közül is mondták némelyek: Bizony, az ő nemzetsége vagyunk. Mivel tehát az Isten nemzetsége vagyunk, nem szabad azt hinnünk, hogy aranyhoz vagy ezüsthöz vagy kőhöz, művészi alkotáshoz vagy emberi elképzeléshez hasonló az istenség. A tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg. Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit erre kiválasztott, akiről bizonyosságot adott mindenki előtt azáltal, hogy feltámasztotta a halálból.” Amikor a halottak feltámaszásáról hallottak, egyesek gúnyolódtak, mások pedig azt mondták: „Majd meghallgatunk erről máskor is.” Pál ezután eltávozott közülük. Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá, és hívővé lett: közöttük az areopágita Dioniziosz is, egy Damarisz nevű asszony, és velük együtt mások.

A szeretetet nem keresi az ember, hanem találja. Véleményem szerint ostobaság kutatni utána, meg aztán igazán gyakran ártalmas is.

...

Egy kicsit kevesebb szeretetet, ha lehetséges, és egy kicsit több elemi tisztességet.

$$\delta p \delta x = \frac{\hbar}{2}$$

A Heisenberg-féle határozatlansági összefüggések elvi korlátot állítanak a világ mechanisztikus megismerhetősége elé. Megdőlt a determinisztikus világkép, a Laplace-démon elvileg sem létezhet, mivel nem lehetséges egy adott időpillanatban a világegyetemet alkotó részecskék helyét és sebességét megismerni abszolút pontossággal. A mechanisztikusan determinisztikus világkép helyébe egy sokkal gazdagabb, *lehetőségekkel* teli világszemléletet kaptunk

a kvantummechanikától cserébe: a világ nem meghatározott eleve eldöntött valami, amelyben mi emberek (és minden más is) csupán statisztika szerepet játszunk. A fizikai mérés alaptörvényéből (a mérés valószínűségi értelmezéséből), valamint a mechanisztikus determinációt megdöntő Heisenberg-féle határozatlansági relációkból következően a világ minden pillanatban újjászületik, az újjászületés permanens állapotában van.

Milyen borzalmas, amikor az ember azt mondja valakinek: szeretlek, és a vonal másik végéről visszakiabálnak, hogy: „Tessék?” Egész nap szemelvényeket olvastam a Védántából. A házastársak szolgálják egymást. Emeljék fel, segítsék, erősítsék egymást, de mindenekelőtt: szolgálják. Neveljék fel gyermekeiket becsülettel, szeretőn és távolságot tartva. A gyermek vendég a házban, akit szeretni és tisztelni kell – sohasem birtokolni, hiszen ő Istené.

Pompás hajnalban fürge szerelvény vágat, robog velünk
Osztrák öngyújtód lángja fellobban, Krakó felé megyünk
Szemedben tükröződik az étkező kocsi
Sörfoltos abroszunkon hatvanöt zlotyi
Ablak üvegében látom régi arcomat
Plovdiv cigartettám végén égő parazsat.

Kávé

Kávé tea cukor rum bumm

<http://kaveonline.org>

A.E. Bizottság: Putty-Putty; Talking Heads: Heaven; Apostolok cselekedei 17,16-34.; Kurt Vonnegut: Slapstick, Börleszk, avagy nincs többé magány; Műegyetemi Kvantummechanika jegyzet a Heisenberg-féle határozatlansági relációról; J. D. Salinger: Magasabbra a tetőt, ácsok; Cseh Tamás – Bereményi Géza: Krakói vonat